

LEHDISTÖTIEDOTE nro 136/25

Luxemburgissa 11.11.2025

Unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-19/23 | Tanska v. parlamentti ja neuvosto (Riittävät vähimmäispalkat)

Unionin tuomioistuin vahvistaa, että riittävistä vähimmäispalkoista Euroopan unionissa annettu direktiivi on pääosin pätevä

Se kuitenkin kumoo säännöksen, jossa luetellaan kriteerit, jotka niiden jäsenvaltioiden, joissa on lakisääteinen vähimmäispalkka, on otettava huomioon näitä palkkoja vahvistaessaan ja päivittäessään, sekä säännön, jolla kielletään automaattisen indeksitarkistuksen kohteena olevien lakisääteisten vähimmäispalkkojen aleneminen

Tanska on nostanut kanteen unionin tuomioistuimessa ja vaatinut, että riittävistä vähimmäispalkoista Euroopan unionissa annettu direktiivi kumotaan kokonaisuudessaan. Se katsoo muun muassa, että kyseisellä direktiivillä loukataan unionin ja jäsenvaltioiden välistä toimivallanjakoa, koska se merkitsee suoraa puuttumista palkkojen määrittämiseen unionissa ja järjestäytymisoikeuteen, jotka perussopimusten mukaan ovat kansalliseen toimivaltaan kuuluvia aloja. Unionin tuomioistuin hyväksyy Tanskan kanteen vain osittain. Se toteaa tällaisen puuttumisen kahdessa kyseisen direktiivin säännöksessä, jotka kohdistuvat jäsenvaltioihin, joissa on lakisääteinen vähimmäispalkka, ja jotka koskevat näiden palkkojen määrittämistä ja päivittämistä. Muilta osin unionin tuomioistuin hylkää Tanskan kanteen ja vahvistaa siten, että kyseinen direktiivi on pääosin pätevä.

Unionin lainsäätäjä eli Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät 19.10.2022 vähimmäispalkoista Euroopan unionissa annetun direktiivin.¹ Elin- ja työolojen sekä työehtojen kohentamiseksi unionissa tällä direktiivillä luodaan kehys, jolla on erityisesti tarkoitus turvata lakisääteisten vähimmäispalkkojen riittävyys niissä jäsenvaltioissa, joissa tällaiset palkat on, ja edistää palkanmäärittystä koskevia työehtosopimusneuvotteluja.

Tanska² nosti unionin tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati, että kyseinen direktiivi kumotaan kokonaisuudessaan.³

Tanska katsoo, että kyseisellä direktiivillä loukataan unionin ja jäsenvaltioiden välistä toimivallanjakoa, koska se merkitsee suoraa puuttumista palkkojen määrittämiseen unionissa ja järjestäytymisoikeuteen, jotka ovat aloja, jotka eivät perussopimusten⁴ mukaan kuulu unionin toimivaltaan.

Unionin tuomioistuin katsoo, että **kyseinen perussopimuksissa määrätty unionin toimivallan poissulkeminen ei ulotu mihin hyvänsä palkkoihin tai järjestäytymisoikeuteen jollakin tavalla liittyviin kysymyksiin**. Se ei liioin koske mitä tahansa toimenpiteitä, jotka käytännössä vaikuttavat palkkatasoon tai joilla on siihen seurannaisvaikutuksia. Jos näin olisi, unionille jäsenvaltioiden toiminnan tukemiseksi ja täydentämiseksi työehtojen⁵ alalla annettu toimivalta jäisi tietyiltä osin vaille tarkoitusta. Näin ollen **toimivallan poissulkevaa oikeussääntöä sovelletaan vain tapauksiin, joissa unionin oikeudella puututaan suoraan palkkojen määrittämiseen ja järjestäytymisoikeuteen**.

Tutkittuaan direktiivin tarkoitusta ja sisältöä unionin tuomioistuin **toteaa tällaisen puuttumisen vain kahdessa erityisessä tapauksessa**.

Ensinnäkin jäsenvaltiot, joissa on lakisääteinen vähimmäispalkka, veloitetaan kyseisellä direktiivillä ottamaan huomioon tietyt kriteerit⁶ näiden palkkojen määrittämis- ja päivittämismenettelyissä. Täten **direktiivi merkitsee niiden tekijöiden, joista lakisääteiset vähimmäispalkat muodostuvat, osittaista yhdenmukaistamista ja siten suoraa puuttumista palkkojen määrittämiseen unionissa.**

Sama koskee toiseksi **sääntöä, jolla kielletään lakisääteisten vähimmäispalkkojen aleneminen**⁷, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään automaattisesta mekanismista indeksitarkistuksia varten.

Näin ollen **unionin tuomioistuin kumoaa ne direktiivin säännökset, jotka merkitsevät suoraa puuttumista unionin oikeudella palkkojen määrittämiseen** ja joiden antaminen ei siten kuulu unionin lainsäädäntövaltaan. Se hylkää Tanskan kanteen muilta osin.

Unionin tuomioistuin toteaa erityisesti, **ettei direktiivi merkitse, että unionin oikeudella puututtaisiin suoraan järjestäytymisoikeuteen.** Se päättyy tähän johtopäätökseen erityisesti direktiivin sen säännöksen osalta, joka koskee ”palkanmäärittäystä koskevien työehtosopimusneuvottelujen edistämi[stä]”, muun muassa sillä perusteella, ettei kyseisessä säännöksessä veloiteta jäsenvaltioita saamaan useampia työntekijöitä liittymään ammattijärjestöön. Unionin tuomioistuin hylkää myös sen Tanskan kanneperusteen, jonka mukaan direktiivi on annettu **väärän oikeusperustan nojalla.**⁸

HUOMAUTUS: Kumoamiskanteella pyritään sellaisten unionin toimielinten toimien kumoamiseen, jotka ovat unionin oikeuden vastaisia. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja yksityiset tahot voivat tietyillä edellytyksillä nostaa kumoamiskanteen unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa. Jos kanne on perusteltu, toimi kumotaan. Kyseessä olevan toimielimen on korjattava toimen kumoamisesta mahdollisesti aiheutuva oikeudellisesti avoin tilanne.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido unionin tuomioistuinta.

[Tuomion koko teksti ja siitä mahdollisesti laadittu tiivistelmä](#) julkaistaan CURIA-sivustolla julistamispäivänä.

Lisätietoja: Jarosław Zasada ☎ +352 4303 2793.

Kuvia tuomion julistamistilaisuudesta on saatavilla [Europe by Satellite](#) -sivustolla. ☎ +32 2 296 4106.

Pysykää kuulolla!

¹ Riittävästä vähimmäispalkoista Euroopan unionissa 19.10.2022 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston [direktiivi \(EU\) 2022/2041](#).

² Tanskaa tuki Ruotsi.

³ Tanska vaati toissijaisesti, että kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 2 kohta, jotka koskevat palkanmäärittäystä koskevien työehtosopimusneuvottelujen edistämistä, kumotaan. Tanskan mukaan myös kyseiset säännökset loukkaavat jäsenvaltioiden toimivaltaa.

⁴ SEUT 153 artiklan 5 kohta.

⁵ Ks. SEUT 153 artiklan 1 kohdan b alakohta.

⁶ Direktiivin 5 artiklan 2 kohdan mukaan näihin kriteereihin on sisällyttävä ainakin lakisääteisen vähimmäispalkan ostovoima ottaen huomioon elinkustannukset, palkkojen yleinen taso ja niiden jakautuminen, palkkojen kasvuvauhti ja pitkän aikavälin kansallinen tuottavuuden taso ja kehitys.

⁷ Ks. kyseisen direktiivin 5 artiklan 3 kohta.

⁸ Direktiivin kumoamista kokonaisuudessaan koskevan vaatimuksensa tueksi Tanska väitti myös, että vaikka direktiivin kohde kuuluisi unionin toimivaltaan, sillä on väärä oikeusperusta. Koska direktiivi koskee myös työntekijöiden ja työnantajien edustamista ja heidän etujensa kollektiivista turvaamista, se olisi tullut hyväksyä neuvostossa yksimielisesti, mutta se hyväksyttiin määräenemmistöllä.